

ילתהי הצדיק

גליון 157
פרי כי תשא - פורים
ס"ז אדר תשפ"ה

עלי עולה אשר כפולה
מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

תוכנית קליקרים - תשפ"ג

רואים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

בליל שישי האחרון פרשת תצוה, בכניסה שהיה באישור הצבא לקבר מר בר רב אשי בגבול סוריה. נסעתי במרחק ובכיסופים גדולים עד לצפון המרוחק, אולם עם הגעתי למקום התאכזבתי עד מאוד.

המשך בעמוד 5

גליון מזוגדל לפורים

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ויקרים פורים שמח!

פֶּאֶשֶׁר בְּקוֹשׁ מְרַדְכֵי מְאֻסְתֵר לִסְפֹּן אֶת עֲצֻמָּה, לְהַכְנִס לְאַחֲשׁוּרוֹשׁ וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לְבַטֵּל אֶת גְּזֵרַת הַמֶּן, אָמַר לָהּ: "וּמִי יוֹדֵעַ אִם לַעֲת כְּזֹאת הִגַּעַת לְמַלְכוּתִי".

מְרַדְכֵי לֹא אֹמְרֵי לָהּ בְּמַלִּים בְּרוּרוֹת: "אֲסַתֵּר, דְּעֵי לָךְ שְׁכָל מִטְרַת הַיּוֹתֵד מַלְכָּה הִיא בְּשִׁבִיל הַרְגַּע הַזֶּה, שְׁתַּצְלִי אֶת עַם יִשְׂרָאֵל! זֹהִי הַסְּבָחָה! זֹה הַתְּכַנִּית הַאֲלֵקִיתִי!" לֹא, הוּא רַק אֹמֵר לָהּ מִי יוֹדֵעַ בְּלִשׁוֹן סִפְק... מַה פְּרוֹשׁ מִי יוֹדֵעַ! וְהָרִי הוּא בְּעֵצְמוֹ יוֹדֵעַ! הָרִי "וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה"...!

"וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה". שְׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה בְּעוֹלָם וַיִּמָּה שְׁנַעֲשָׂה אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיָו בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם וְיוֹם". (מִלְּקוּטֵי הַלְכוֹת חו"מ שׁוֹתֵפִים בְּקַרְקַע ה')

אֲדָךְ כִּד דְּרַכְּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, לֹא אֹמֵר בְּפִרוֹשׁ אֶת מַה שְׁיִוְדַע, רַק מְרַמֵּז... וְהַחֲכָם מִבֵּין שְׁאֵכֵן הַצְּדִיק בְּאֵמַת צוֹפֵה יוֹדֵעַ אֵף עַל פִּי שְׁמִסְתִּיר זֹאת.

וּבְדִרְדָךְ צַחוֹת אֶפְשֵׁר לֹמַר: "מִי" גִּימְטְרִיָּה 50. מִי יוֹדֵעַ! הַצְּדִיק שְׂזָכָה לְשַׁעַר הַחֲמִשִּׁים, הוּא יוֹדֵעַ!

א פְּרִיִּילָאָן פּוּרִים
הַמְּשָׁגִיחַ נִפְתְּלֵי בִיק.

כָּל הַעֲנָנִי שֶׁל פּוּרִים שְׁכָל הַפּוּרִים חוֹזְרִים, כָּל הָאֲבֹדוֹת חוֹזְרוֹת, "וְרַבִּים מַעֲמֵי הָאֲרָץ מִתְּיַהֲדִים" (אֲסַתֵּר ח', יז), כָּל הָאֲבֹדוֹת חוֹזְרוֹת, אֲנַחְנוּ פּוֹסְקִים כְּמוֹ הַשֵּׁ"ד, שְׁאִין יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, הַשֵּׁ"ד פּוֹסֵק בְּסִימָן שֵׁנִיח״ שְׁאִין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֵדָם תְּמִיד יֵשׁ לוֹ אֶת הַיְכָלוֹת לְדְרוֹשׁ אֶת הָאֲבֹדָה שְׁלוֹ.

בְּפּוּרִים מְקַבְּלִים אֶת הַעֲשִׂירוֹת לְכָל הַשָּׁנָה, כָּל הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, "אֶת עֶשֶׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יִקְר תִּפְאָרְתוֹ גְּדוּלְתוֹ" (אֲסַתֵּר א', ד').

ר' יִשְׁעִיָּהוּ קָרַע סְטִירְעֵר אִמֵּר עוֹד שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה תִּתְחַלל שׁוֹאָה, הִיָּה פּוּרִים, אִם הִיוּ רוֹקְדִים כָּל הַפּוּרִים, מִיָּד הִיוּ רוֹאִים אֶת מְשִׁיחַ, מִיָּד הִיָּה מִתְגַּלֶּה אֲלֵיהֶם מְשִׁיחַ.

"אֹמֵר רַבִּי נִתְּן מְשִׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנוֹת לְאֲבוּיָנִים" שְׁהַשְׁמָחָה שֶׁל פּוּרִים זֶה כְּזֶה שְׁמָחָה, לֹא שְׁאֵנִי עֲכָשׁוּ נִהְנֶה מִהַפּוּרִים, אֲנִי נִהְנֶנָּה, אֲנִי הַשְׁמַח, אֲנִי הַצְּדִיק רוֹקֵד בְּפּוּרִים. אֲלָא כָּל הַפּוּרִים זֶה הַעֲנָנִי שְׁמִיָּעֵז אִזּוּ הָאֲרֵת מְרַדְכֵי וְאֲסַתֵּר, זֶה הָאֲרֵת הַצְּדִיק הָאֵמַת שֶׁל "קִיָּמוֹ וְקִבְלוֹ" - שְׁקִבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה מֵאֲהָבָה. שְׁאֵדָם מְקַבְּל אֲהָבָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

שְׁאֵת זֶה אִמֵּר הַמֶּן הַרְשַׁע עִם מְפָזֵר וּמְפָרְדֵי, שְׁהַמֶּן רָאָה שְׁכָלֵם מְפָזְרִים וּמְפָרְדִים, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב רַק עַל עֲצָמוֹ, עַל הַהֲנָאָה שֶׁל עֲצָמוֹ. כִּי הַמֶּן אִמֵּר לְכָל הָעַמִּים תִּדְעוּ לָכֵם שְׁוֹדָאֵי נִנְצָח אֶת הַיְהוּדִים חַס וְשְׁלוֹם, מִדּוּעַ? כִּי זֶה עִם מְפָזֵר וּמְפָרְדֵי! כִּי כָּל הַכַּח שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק שְׁכָל אֶחָד אוֹהֵב אֶת הַשָּׁנִי!

תקציר: לרב יצחק הצטברו חובות רבים עקב החזקת הישיבה. באחד מימי השישי הגיעו לביתו אורחים בעיצומם של ההכנות לשבת.

"מניין באים יהודים?"

"מארץ רחוקה".

"והיכן אתם מתאכסנים?"

"חפצנו לעשות את השבת בבית הרב, אם אין הדבר מכביד על בני הבית".

פני הרב האדימו ובמבוכה היטיב את הכיפה לראשו; היטב ידע שבביתו אין יותר מלחם משנה ומדג מלוח לכבוד שבת.

האורחים החליפו מבטי הבנה ביניהם ואמרו:

"מבינים אנו שהגענו בשעה מאוחרת ובוודאי קשה להכין עתה צרכי שבת לאנשים נוספים,

אנו נשמח לתת כל סכום שידרש כדי לערוך את הקניות הדרושות במהירות, ובלבד שיתאפשר לנו לבלות את השבת במחיצתו של הרב".

הרב יצא להיוועץ באשתו ששמחה לקבל אורחים ואצה השוקה להביא את צרכי השבת.

על הרב, משפחתו ואורחיו עברה שבת נפלאה: שלוש הסעודות לוו בדברי תורה

מפי הרב והאורחים התרגשו כשראו את תפילתו מלאת הדבקות. הם נהנו הנאה רוחנית מלאה מכל רגע בשבת זו.

כבר נקפה שעת חצות כשסיימו הרב ואורחיו את סעודת מלווה מלכה. האורחים חשו שעתה הגיע הרגע לשוחח בענין שלשמו באו. ר' קלונימוס, יהודי גבה קומה וחסון, היה זה שביקש מהרב להקדיש להם כמה דקות נוספות.

"סיפרנו לכבוד הרב שבאנו ממרחקים", אמר, **"אך לא סיפרנו שאנו זקוקים לרועה רוחני. אמנם קהילתנו אינה מן העניות ויש לנו, ב"ה, אמצעים. אבל הנוער מהלך בלא הדרכה ראויה, בעלי הבתים אינם זוכים לשמוע דף גמרא ואין מי שיעורר את ליבם בשיחת מוסר. שמענו על כבוד הרב" הוסיף ר' קלונימוס, **"והתרשמנו בשבת ששמועה נכונה קלטו אוזנינו. אנו משוכנעים שהרב מתאים מאוד לקהילתנו ומאוד מבקשים שכבוד תורתו ייעתר לנו".****

"אל נא תשכח להגיד, ר' קלונימוס," התערב חברו, **"כי ידוע לנו הכל בדבר החובות ששקע בהם הרב בגלל הישיבה".**

"נכון", הסכים ר' קלונימוס. **"אנו מוכנים לשלם את כל חובותינו של הרב".**

"הפתעתם אותי", השיב ר' יצחק, "וקשה לי להשיב על רגל אחת; הניחו נא לי שהות למחשבה, ובעז"ה אתן לכם מחר את תשובתי".

הבגדה לצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 3

בבוקר יום א', לאחר תפילת שחרית, נסע ר' יצחק אל רבו בעיירה מגנצא, לדרוש בעצתו. ומזור: דבריו לא הפתיעו את הרב. הוא חיך לתוך זקנו ואמר:

"טוב, בני, טוב - אתה כבר יודע בוודאי חמש מאות דפי גמרא על פה... רשאי אתה לנסוע, וה' יהיה בעזרך".

ר' יצחק לא הבין את הקשר בין דפי הגמרא לנסיעתו, אך כדרכו קיבל את דברי רבו כמות שהם, וחזר לקהילתו כשהוא נוטה להסכים להצעה שהוגשה לו.

אחר הצהרים הופיעו אורחי הרב בביתו כדי לקבל את תשובתו כשבפיהם הצעה נוספת:

"יקדים הרב ויסע עמנו לארצנו, יתרשם מן הקהילה ויבדוק אם תנאי המקום מתאימים ונוחים לו. מסעו יהיה קל יותר אם יהיה לבדו, ואם ימצא המקום חן בעיניו ישלח אחר אשתו וילדיה".

"ומה יהיה במקרה שלא ארצה להשאר שם?"

"אין כבוד הרב מתחייב במאום", השיב ר' קלונימוס. **"להיפך - קהילתנו תשלם את חובות הרב גם במקרה כזה, ואף תשאיר בידי הרבנית סכום כסף שיסיפק לה די מחייתה בזמן העדרו של בעלה הרב".**

להצעה קוסמת זו לא יכול היה הרב לסרב והוא הסכים ופתח בהכנות לנסיעה. תוך זמן קצר היה מוכן ומזומן לצאת לדרך.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

ב"ה ב'תש"א - יום טוב שני של פסח בחוץ לארץ) - אֶסְתֵּר עֲשֵׂתָה לָהֶם מִשְׁתֵּה שְׁנֵי וּבִקְשָׁה מֵאַחְשָׁרוֹשׁ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה, וְהָמֵן נָפַל עַל מִסַּת אֶסְתֵּר, וְאַחְשָׁרוֹשׁ צִוָּה לְתַלּוֹתוֹ וּמָנָה אֶת מְרַדְכֵי לָשָׁר בְּמִקּוֹם הָמֵן.

כ"ה ב'תש"א - כְּתִבּוּ סוּפְרֵי הַמִּלְאָה שֶׁהַיְהוּדִים יַהֲרֹגוּ אֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּיַגַּב בְּאֶדְרָב וּבְעִיר שׁוֹשַׁן הַרְגוּ גַם בְּיַיִד בְּאֶדְרָב.

ב'י"ג ב'תש"א - כְּתִבּוּ סוּפְרֵי הַמִּלְאָה שֶׁבְּעוֹד 11 יְדָשִׁים בְּיַיִג בְּאֶדְרָב הָגוּיִם יַהֲרֹגוּ אֶת כָּל הַיְהוּדִים וְיִקְחוּ אֶת רְכוּשָׁם.

אֶסְתֵּר בִּקְשָׁה מִמְּרַדְכֵי שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יִצְמוּ וְיִתְפַּלְלוּ לָהּ שְׁלוֹשָׁה יָמִים בְּיַיִג בְּיַיִד וּבְטַיִי בְּנִיֶּסֶן, כּוֹלֵל יוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל פֶּסַח.

ב"ה ב'תש"א - אֶסְתֵּר הִזְמִינָה אֶת אַחְשָׁרוֹשׁ וְהָמֵן לְמִשְׁתֵּה.

ב'ליל ט"ו ב'תש"א - נִדְּדָה שְׁנַת אַחְשָׁרוֹשׁ וְצָוָה עַל הָמֵן לְהִרְפִּיב אֶת מְרַדְכֵי עַל הַסּוּס.

מתי? איך? איפה?

להיות בשמחה תמיד

ידי חובתך כלפיהם, אף על פי כן מכבדים הם אותך כל כך.

(שיח שרפי קודש - חלק ה' רל"ה)

מי שלבו שלם עם השם ונאמנותו חזקה ומאמין שהכל ברצונו יתברך, אזי הוא בשמחה תמיד ואין לו שום דאגה ופחד כלל משום דבר שבעולם בבחינת: אל תירא מפחד פתאם וכו', כי מאחר שהכל רק ברצונו יתברך, אם פן אין לו להתירא משום דבר, כי מי יוכל לעשות לו דבר גדול או דבר קטן בלי רצונו יתברך, כמו שכתוב: השם לי לא אירא וכו', ועל כן הוא שמח תמיד,

ונאפלו אם לפעמים באין עליו איזה יסורים, חס ושלום, אף-על-פי-כן מאחר שיודע שהכל ברצונו יתברך לבד, הוא כול לשמח את עצמו תמיד, כי פונת השם יתברך, שמביא עליו היסורין, הוא בנדאי רק לטובה: אם להזכירו שישב בתשובה, אם למרק עוונותיו, ואם פן כל היסורים, חס ושלום, הם טובות גדולות, ועל כן הוא יכול לשמח את עצמו תמיד, כי יודע שהשם יתברך מלא רחמים, וכונתו יתברך בנדאי לטובה, ולא לעולם קריב וכו', ובנדאי ישוב השם וירחמהו ויטיב אחריתו, והיסורים יתהפכו לו לטובה גדולה לעולמי עד ולנצח נצחים, ועל כן הוא בשמחה תמיד.

...אבל מי שיש לו אמונה שלמה ברצונו, שיודע שהכל רק ברצונו יתברך, אזי זוכה לשמחה גדולה, וכל היראות והפחדים שיש לו מאיזה דבר שבעולם, כלם נתהפכין לשמחה גדולה, כי על-ידיה הוא חוזר להשם יתברך ויודע שהכל לטובה פני"ל.

(הלכות פלייטיין, הלכה א', אות א):

בפנים זעופות, הרי הוא "בור ברשות הרבים"! ואלו פאָשר הוא מאיר פנים לזולתו ביכלתו לרוממו ולבנות בו עולמות.

כמו כן הבחין שהאנשים ברחוב אינם מברכים זה את זה לשלום. לכן קבל עליו לברך "בגוט שבת" \ "שבת שלום" את כל מי שנתקל בו בדרך!:

והנה בתוך זמן קצר נעשה הדרך למנהג טוב גם בקרב כלל צועדי הדרך באותו המקום, וכל האנשים ההולכים החלו לאחל זה לזה "שבת שלום".

אמר פעם רבי אברהם בן רבי נחמן: "מבחיני אני באני"ש השמחים ורוקדים, שרוקדים ושמחים הם בדבקות ובהתלהבות מסבת ההתעוררות המתנוצץ בלבם, אבל לא מחמת מדת השמחה וההתחזקות". "איך זעה א רקוד פון דבקות אבער נישט א רקוד פון שמחה". כי עקר הרוקודין והשמחה צריכים להיות בעקרו מחמת השמחה וההתחזקות כפשוטו.

(שיח שרפי קודש - חלק ג תע"א)

רבי אהרן קיבליטשער ז"ל שנהג שוהה כידוע בהתבודדותו ימים שלמים מחוץ לעיר, וכמעט שלא היה מתפרנס משום דבר, אף על פי כן בחזרו לביתו היה משרה בה אורית שמחה כזו עד שנדמה היה שנותן להם כל טוב ומאומה אינם חסרים, ומחמת מדת השמחה והעליצות שבו היו בניו ובנותיו מוקירים אותו מאד מאד. פעם אמר לו חברו רבי חיים: איני מבין ואיני יודע משום מה אני שאני כן משתדל לספק לבני ביתי ולצאת ידי חובתי כלפיהם כפי יכלתי ואף יותר מזה, אף על פי כן איני מצליח בזה, ואתה שאינך יוצא

הרב מבריסק זצ"ל באחת השבתות הסתובבו בקרבתו כמה ילדים קטנים שצאו עם אבותיהם לתפלה בבית הרב, בעודם ממתנינים לתפלה הם קצצו ורקדו בשמחת חיים תוססת ורועשת כדרךם של ילדים, אחד מהנוכחים באותו מעמד, הפטיר ואמר: "ילדים אין להם עדין דאגות בחיים ומשום כך הם שמחים..."

משגגיעו הדברים לאזניו של הרב מבריסק זצ"ל, הגיב: "לא כך, ילדים שמחים פי הקדוש ברוך הוא ברא בריאה שמחה, ומטבעם של דברים השמחה צריכה להיות בלבם של כל אדם, ומשום כך הילדים שמחים הם, רק ככל שגדלים הילדים ונהפכים לאנשים, באות מדות רעות ומחשבות רעות באדם, ומפסידות את השמחה הטבעית שהיתה מנת חלקו פאָשר נברא ובא לעולם".

הגר"ש הירש כותב על ענין זה (נרוש על חומש במדבר): "שמחה איננה דוקא אותו מצב רוח מרומם שנגרם על ידי סבה מיחדת, אלא היא כוללת גם את הרגשת טוב הלב, את החדוה הפנימית של הנפש שראויה למלא את ישותנו תמיד"

"ברגעים של טוב לבב מיוחד תוכל רוח האדם לפרוץ בגיל, אולם שמחה היא ההרגשה התמידית של משוש הלב, העליזות, החדוה, החיבת ללוותנו בכל עת חיינו".

הגאון ר' משה חדש זצ"ל היה חוזר ואומר שעל ידי הארת הפנים אפשר לפעל הרבה מאד, וכך יש בזה קדוש השם.

הוא היה מרבה לצטט את הסבא מסלבודקא שאמר לפניו של האדם הן רשות הרבים, ועל כן פאָשר אדם מתהלך

בעין העדשה

טיול מספר 21

להפוך את הלב

כל הפושט יד

ונהפוך הוא...

כאשר נסע לרבי וסיפר לו את אשר קרה, אמר לו: "שמעתי את אשר קרה, הרבה הפצתי בתפילתי, אך מרגיש אני שעדיין לא הגיעה שעת הכושר. התפללו גם אתם, תתחננו ותזילו דמעות ובוודאי ישמע ה' את צעקתכם".

***

פורים בפתח, אשתו של ר' אייזיק גרשה אותה מהבית, "קום וסע אל הרבי, אני בטוחה שביום הקדוש הוא יוכל לפעול בשבילנו ישועה" פסקה! פקדה!

הוא נסע אל הרבי. בעיצומה של סעודת הפורים הוא עטה על עצמו שוב את בגדי הזקן שעל גבו שק, עלה על השולחן ופנה אל הרבי:

לפני שמונה עשרה שנים העניק לי הרבי, לבקשתי משלוח מנות, מבקש אני כעת כי ייטלנו הרבי חזרה... כי כפי שהוא עכשיו אין לי חפץ בו".

נדעזע הרבי עד עומק נשמתו, "כיצד תדבר אייזיק!?! יינתמו חטאים" נאמר ולא "חוטאים". ועוד זאת, הרי כידוע לך במקום הזה נותנים ולא לוקחים".

שקט הס הושלך בקהל. אפילו השיכורים לא העיזו לפצות פיהם. פרץ אייזיק בבכי תמרורים: "מוטב היה לולא בא לעולם... אשם אני על כי לא שעיתי להזהרת הרבי, והנה אני במצב שטוב מותי מחיי".

הביט הרבי בחסידו האומלל שנהפך לשבר כלי ולאחר הרהור ממושך הושיט לו כוס מלאה ביי, "ניכרת חרטתך מעומק הלב, אני מברך אותך אייזיק, בשם כל הקהל הקדוש, שבזכות יום הפורים, יום שבו "כל הפושט יד, נותנים לו" יום שבו נאמר: "ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם" יהי רצון שליבו של בנך יתהפך עליו לטובה ולברכה ולחיים אמיתיים". שאגות האימון הרקיעו שחקים.

ביד מהססת נטל ר' אייזיק את כוס היין וגמעה עד תום. "אני מבטיח לך אייזיק בנוכחות כל הקהל שעד פורים הבא, בנך יחזור לתורתו ויראתו".

כך היה, הבטחת הרבי אכן התקיימה, בחג הפורים הבא עמדו על שולחנו של הרבי בשעת ההצגה ר' אייזיק ובנו.

פתח את שקו והושיטו קדימה כמבקש מהרבי נדבה. נטל הרבי פרוסת חלה וביקש להטילה לשק באמרו, "לחם לאכול ובגד ללבוש". ר' אייזיק המחופש מיהר למשוך אליו את השק כאומר, "לא זאת ביקשתי". הביט בו הרבי בפנים קורנות ועמד להטיל מטבע לתוך השק, רמז לעשירות. אך גם הפעם לא נפתח השק. "מה תיתן לי, רבי, ואני הולך עירי בלא בנים!" אמר.

בבת אחת נמחה החיוך מעל פני הרבי: "רוצה אתה לדחוק את השעה!?! תמה ומיד הוסיף, "וכי אינך יודע את פירוש הברכה 'שעשה לי כל צרכי', ואם נדמה לך כי דבר מה חסר לך, סימן הוא כי אין זה מצרכי האמיתיים או שאין זה הזמן הראוי לקבלו!?!"

נשתתק הרבי לרגע ושוב אמר: "אינך סבור, אייזיק, כי מוטב לאדם שלא יהיו לו בנים מאשר יהיו לו בנים שיגרמו לו עוגמת נפש רבה?!"

"אף על פי כן", התעקש ר' אייזיק, "יברכני הרבי בבו, ובנוגע לעתיד - הנסתרות לה' אלוקיני".

"לו יהי כדבריך - הא לך בן זכר", השיב לו הרבי ומיד נתחדשה שמחת הפורים במלוא עוזה.

***

לשנה הבאה ילדה אשתו של ר' אייזיק בן. השמחה וההתרגשות היו עד בלי די. זמן לא רב לאחר שגדל הילד עברו המשפחה להתגורר בעיר יברודי.

כשהגיע לגיל מצוות שלחו אביו לעיר באבוב, ללמוד תורה בישיבתו של ר' אהרון ליטוויק. באותם ימים פעלה בבאבוב אגודת משכילים צעירים אשר סחפה אחריו תמימים וטובים. יום אחד נודע לר' אייזיק כי גם בנו נתפס ברשת המשכילים. לא הועילו לאב החסיד כל דבריו, תחינותיו ודמעותיו.

ר' אייזיק שלא ידע את נפשו שקע בצער נורא, אשתו שהייתה מלאה אמונה ובטחון בה' וידעה מה רב כוחה של תפילה, הייתה מנחמת אותו: "בא נתפלל על הילד וגם אם שערי תפילה ננעלו, שערי דמעה לא ננעלו, אל לנו לשקוע בייאוש, אנו נעשה את שלנו בתפילה ודמעה וה' יהיה בעזרנו".

***

"משמחו של הרבי", לא בכדי זכה ר' אייזיק חסיד בתואר מיוחד זה. ר' אייזיק היה יהודי ספוג תורה, תפילה, יראת שמיים וחסידות. ממקורביו המיוחדים של הרבי מצ'ורטקוב היה.

נוסף על היותו בקיא גדול בדברי החסידות ומנהיגיה הוא היה חריף מחשבה וחד לשון והיה מסוגל להוציא חיוך אפילו מהאדם קשה היום אשר בלתי ניתן לדלות חיוך ממנו.

אולם מעל הכל זכתה להערכה בקרב החסידים יכולתו הייחודית להעלות בת-שחוק על שפתי הרבי עצמו. במיוחד היה ר' אייזיק מגדיל לעשות בפורים. או אז נהג להתחפש בתחפושות משונות עד בלתי הכר, נוהג היה לשיר, לפזז ולכרכר לפני הרבי עד כי נמלא פיו של הרבי חיוך, ובת שחוק עלתה על שפתיו.

***

מי שראה את ר' אייזיק בשמחתו לא היה מעלה על דעתו כי מועקה כבדה רובצת על ליבו. לא ניתן היה להכיר בו כי משהו אינו כשורה בחיי יום יומו. ר' אייזיק ורעייתו היו חשוכי בנים ולמרות היותו קרוב מאוד לרבי, מעולם לא דחק את השעה ולא תבע מרבו הבטחה חד משמעית לזכות לבנים.

בקוויטאלך נהג דרך קבע להזכיר בין שאר הדברים שעליהם ביקש - "שהרבי יברך אותנו לישועה בזרע של קיימא" ותו לא.

בשנה זו אשר בה חל סיפורינו החליט ר' אייזיק לחרוג ממנהגו. השנה האריך ר' אייזיק בתפילתו עת "פשט את ידיו כלפי שמיא בתפילה אישית ובקשה בימי תענית אסתר וחג הפורים המסוגלים לקבלת כל התפילות. לאחר ההפצרות, תחינות, בקשות ודמעות רותחות ששפכו הוא ואשתו לפני ה'. הרגישו שהשנה הגיעה שעת הכושר לפעול אצל הרבי ישועה גדולה. "היום המתאים ביותר הוא פורים" אמרה לו אשתו, "בפורים, הרי כל הפושט יד נותנים לו".

***

באותה השנה התחפש ר' אייזיק לעובר אורח זקן שעל גבו שק, נכנס ר' אייזיק לבית המדרש בשעה שכבר היה מלא מפה לפה.

בראש השולחן ישב הרבי וסביבו זקני החסידים כאשר כל הקהל עומד מסביב על רגליו. ר' אייזיק עמד על השולחן והציג בדרמתיות יהודי זקן, משחוק היה מושלם כל כך, עד שגרם לרבי לצחוק ממש. באותו רגע חש ר' אייזיק כי הגיע שעת הכושר ושערי שמים פתוחים.

כאשר הגעתי לבית חולים וקראו לרופא שיטפל בילד לא הביאו את הרופא המתאים, אני הרגשתי שהוא לא כל כך יודע מה לעשות והוא לא מצליח לייצב את המצב של התינוק.

שוב הבטחתי ומיד את השגחה עליונה וסייעתא דשמיא; רופא שעבר במקום במקרה, שם לב למתרחש, הוא בכיר ומבין ומתמחה מה לעשות במצב כזה. הוא ניגש אליהם ואמר להם מה לעשות ואיך לטפל בתינוק. הרופאים אחר כך אמרו לי; תדע לך היה לך נס, בנך ניצל ממוות עריסה. למפרע התברר לי שגם מו"ר אבי כששמע על זה בשעת מעשה, הבטיח גם תרומה לילדי הצדיק לרפואת בני.

אח שלי עשה תאונה קשה, השוטרים שהגיעו לזירה עצרו אותו במקום ואמרו לו: **"עכשיו עתה הולך לשבת שנים רבות בכלא ולא תראה את אור השמש"**, ריחמתי מאוד על אח שלי - ילד צעיר, לא די בכל העגמת נפש שעבר עליו מעצם התאונה, עוד עכשיו השוטרים מסבכים לו את החיים. על המקום הבטחתי 900 ₪ צדקה לילדי הצדיק.

לא עבר זמן רב והנס קרה בצורה שאי אפשר לתאר, הבוחן שהגיע לזירת התאונה כעבור זמן קצר, התעקש ואמר לשוטרים, הוא לא אשם לא היה לו סיכוי לנהוג אחרת במצב שלו ובמיקום שקרה התאונה, שחררו אותו מיד והחזירו לו את הרישיון ואל תיקחו אותו אפילו לחקירה. זה היה נס גלוי, אח שלי השתחרר מיד וחזר לבית ב"ה.

הזמנתי מכשיר מאוד יקר מחו"ל, חיכתי זמן רב שתגיע ההזמנה, עבר תקופה ארוכה והמכשיר לא הגיע.

התקשרתי לחברה, והם במקום לעזור לי ולהביא לי פרטים על ההזמנה ולנסות לאתר אותו. הם אמרו לי אצלנו רשום שההזמנה התקבלה ואין לך מה לנסות לבוא בטענות.

הייתי שבור ובצער גדול מדובר במכשיר חשוב מאוד ויקר ששילמתי עליו ממיטב כספי. לאחר תקופה, **החלטתי לתרום 100 ₪ לילדי הצדיק בשביל שהמכשיר יגיע אלי.**

באורח פלא, כעבור כמה שעות, עוד ביום של התרומה דפק שליח בבית והביא את ההזמנה.

רזאים ניסים

המשך מעמוד 1

בתמימותי חשבתי שיש כניסה לקבר לכל החפץ, אולם במרחק גדול מאוד מהקבר היה מחסום, והשוטרים הודיעו לי חד משמעית שהכניסה היא רק לכמה אוטובוסים בלבד שלהם יש אישור להגיע לקבר.

היו לי כיסופים מאוד חזקים להגיע לציון הקדוש של מר בר רב אשי והיה לי קשה לוותר, לכן נשארתי זמן רב קרוב למחסום, אולי יקרה איזה שהוא נס. פתאום החלטתי ואמרתי **"אני מבטיח 150 ₪ לילדי הצדיק בשביל שאצליח להגיע לקבר מר בר רב אשי"**. רק אמרתי את הדברים ופתאום אני מרגיש שהשגחה עליונה מלווה אותי.

חבר הציע לי לנסות עוד דרך להגיע לקבר שגם הוא היה חסום, משם נסעתי בעוד דרך ובהשגחה עליונה נפתחו לי פתחים למעלה מדרך הטבע, כך שבסוף באתי בסייעתא דשמיא עם הרכב באישור עד סמוך לקבר הקדוש.

משם המשכתי למירוץ וראה זה פלא ז' אדר, אחד הימים העמוסים באלפי אנשים העולים למירוץ, **אני מגיע לפנות בוקר עד הקבר ללא מונע ומפריע ואני מוצא חניה פנויה מחוץ לציון.**

הייתי 10 דקות בציון. כשאני יוצא, נדהמתי למראה עיני, הבלגן ליד הציון היה נורא, הכל היה עמוס ברכבים ובאנשים ללא שום חניה פנויה. כאשר המשכתי עוד קצת בנסיעה ראיתי שהמשטרה הקימה מחסום שלא נותן לרכבים לעלות להר. נגד כל הגיון ובזכות הסייעתא דשמיא העצומה שלוותה אותי **עליתי והגעתי לציון ר' שמעון כמו מלך.**

בני התינוק החל לפתע להכחיל בבית, אני כמגיש עזרה ראשונה, כשראיתי את המצב של בני הבנתי שזו סכנה של ממש וזה ענין של דקות. **דבר ראשון הבטחתי סכום נכבד לילדי הצדיק והזמנתי אמבולנס,** עם הבטחת הכסף ראיתי שיפור עצום במצב של בני, כך שהסכנה פחתה.

אם מזרע היהודים מרדכי וכו' תפול לפניו. עודם מדברים"

לעם ישראל יש סגולה מיוחדת שעוד, כשהם מדברים ואני אשמע, שהקב"ה שומע תיכף ומיד לזעקת עמו.

ענין זה מרומז בפסוק, אם מזרע היהודים מרדכי, אז, נפול תפול לפניו עודם מדברים, **כלומר שנפילתו תהיה כשעודם מדברים בתפילה.**

(דגל מחנה אפרים)

"מגילה"

מגלה (חסר) בגמטריא **"מחל" 78**, רמז שע"י קריאת המגילה מוחל הקב"ה עוונותיהם של ישראל. דאיתא בזוה"ק. **שכשישראל אומרים שירה הקב"ה מוחל עוונותיהם,** וקריאת המגילה היא שירה, דהיא במקום הלל כדאיתא בגמרא קריאתה זו הילולא.

(מהר"ש)

"הכסף נתון לך"

הכסף בגמטריא העץ, רמז לו שהעץ להתלות עליו, נתון לך.

(מדרש רבה)

"ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו וגו' ויאמרו לו חכמיו זרש אשתו" יש לדקדק מדוע בתחילה הם נקראים אהביו, ולאחר מכן חכמיו?

אלא לאחר שספר להם המן על מפלתו שוב לא היו לו אוהבים, שכל אהבתם בעת גדולתו היתה רק מן השפה ולחוץ, ולכן כשירד מגדולתו נאמר, חכמיו ולא אהביו, **"האוהב האמיתי ניכר בעת צרתו של חבירו"**.

(מהר"ש)

"להשמיד להרוג ולאבד את היהודים וגו' ביום אחד"

מדוע רצה אותו רשע להרוג דווקא ביום אחד?

אלא שהמן הרשע חשש שמה יהא סופו כאשר צוררי ישראל לפניו, שרצו להרע לישראל וה' הפר עצתם, וקבעו לזה משתה ושמחה. לכן חשב אותו רשע, אם לא תעלה בידו מזימתו שלא יוכל לאבדם, לכל הפחות יהיה להם משתה ושמחה רק יום אחד ולא כמה ימים.

(הרה"ק ר' שלמה מקרלין)

"משנכנס אדר מרבין בשמחה"

משמחה זו של חדש אדר ופורים ממשיכים שמחה לכל השנה, ומרומז במילה **"בשמחה"** בגימטריא שנה.

(אוהב ישראל)

יְהִי רָצוֹן שְׁלֵמוֹת מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהִצַּלְתָּנוּ מִיַּד הַמֶּלֶךְ הַרְשָׁעִי
אֲחֵד מִכֶּם! עֲמַדְתָּ
בְּמִבְחָן הַנְּאֻמָּה בְּאֵפֶן
מְשָׁלֵם! כָּלְכֶם כָּאֵן לְאַחַר
שֶׁהֶעֱבַרְתָּ אֶת הַסּוּד אֲנִי
וְרָח לְמֶלֶךְ שֶׁנִּשְׁלַחְתָּ
אֵלָיו. שְׂמַעְתָּ בְּאֵרֶיכֶת
כִּי צִד עָבַר כָּל אֶחָד אֶת
הַמִּסַּע הַמְּסוּקִים וְיָצַת
מִתְּהַבְלוֹ אֶת הַגִּמְלוֹל.

פרק ה'

בְּרִשׁוֹת מַלְכֵי יְרוּשָׁה
הַזֶּה אֲנִי מְסַפֵּר לְךָ
לְעֵצָת דְּעִתִּי הַשְּׁלִיחִים
הַרְאִינוּ, בּוֹן שְׂמוֹ, צִרְיָן
לְהַבִּיל אֶת הַפָּרֶס
הַגְּדוֹל הַזֶּה, וְהוּא בָּצֵעַ
אֶת שְׁלִיחוֹתָיו בְּצַרְהָ
חֲלָקָה וְהִיָּרָה לְלֹא
שׂוֹם תְּקַלּוֹת.

אִלֵּם אֶחָד מִכֶּם יִהְיֶה
פָּרֶס גְּדוֹל וְיִמְיָד הַרְבֵּה
יִוֹתֵר וְאֵין פִּנְיָה בְּזֹאת
לְשֵׁרִים שְׁלֵי לְשִׁמוֹעַ אֶת
חֵזֶת-דְּעִתְּךָ מִי מִן
הַשְּׁלִישָׁה כִּי אֵין לְהַבִּיל אֶת
הַפָּרֶס הַזֶּה גְּדוֹל?
וְכֵן, מַה בְּפִיךָ הַסֵּר
טְרַלּוֹס?

בְּרִשׁוֹת הַיָּד רִמְמַשׁ
הַמֶּלֶךְ, אֲנִי מוֹשֵׁב דִּיקָא
שֶׁהַשְּׁלִיחִים הַשְּׁנַיִם הַזֶּה
זֶה הַרְאִי לְפָרֶס הַגְּדוֹל
דִּיקָא מִשׁוּם שֶׁהוּא
נִתְפַּס בְּמִדְּוָה הַעֲוִיָּה
וְהַשְּׁלִיחִים לְבַרְחַ מֵהֶם!! זֶה
גְּבוּרָה בְּלִיתִי כִּי אֵין
וְכִי אֵין לְשַׁבְּתָא!

שְׂמַעְתָּ אֶת
דְּבַר הַסֵּר
טְרַלּוֹס.
כֵּצֵת מַה בְּפִיךָ
הַסֵּר מִטְרַלּוֹס?

לְאַחַר שֶׁשְׂמַעְתָּ אֶת דְּעִתְּכֶם אֲמַר לְכֶם אֶת דְּעִתִּי. אִשְׁרֵי אֵל צִוּוּ הַיָּהוָה שְׁלֵמוֹת, אִשְׁרֵי עַד אֵל לְשִׁמוֹעַ
אֶת דְּבַרְךָ, וְכִי מַה מוֹשְׁבִים אִתְּכֶם? הֲרֵי אִשְׁרֵי צִוּוּ הַיָּהוָה לְעַבְדוֹ בְּקַלּוֹת, אִם הוּא לֹא רָצָה לְהַתְּפִי
אֶן לְצַעֲרוֹ נִתְפַּס בְּיַד אֵין בִּיטוּ.
סְבִיל שֵׁם וְהַיָּסֵר בְּעֵצָתִי
נִרְאִים וְאֵין מִי וְלִמְרוֹת כָּל
לֹא נִשְׁבַּר וְלֹא נִכְנַע. הוּא
נִשְׂאָר נִאֻמָּה מִתּוֹךְ צַעַר וְחֵשִׁי
וְלֹא מֵאֵי הַפָּרֶס הַגְּדוֹל!!!

וְהַנְּמִשָּׁל, בּוֹרָא עוֹלָם שֶׁלֹּא
אוֹתוֹ לְעוֹלָם הַזֶּה מִלֹּא
הַנְּסִיווֹת. מִי שֶׁהִשָּׁה לוֹ הַיָּצֵר
הַרַע מְנַסֶּה אוֹתוֹ וְלִמְרוֹת כָּל
הַקְּטָנִים הוּא אֵין מִתְּיָאֵשׁ.
מִתְּעַבֵּר לְהַמְשִׁיךְ לְעֵצוֹת אֶת
רְצוֹנוֹ הַלְּהַלְתָּם וְלֹא לְפִלוֹ - הוּא
יָזֵב לְהַבִּיל סֶכֶר צַעַם לְאֵין צַרְרָא!

הצדקה

והרהר

הרב שליט"א

בנישואות מורינו

אדר ב' תשפ"ד

מתנות לאביונים בו ביום בהידור רב

בהוראת רבני הקהילה ומו"ץ דקהילתנו ר' נחמן כהן

מכיון שהמשגיה הנפלא ר' נפתלי ביק לוקח על עצמו חובות כבירים בכדי להעסיק ולדרבן ולעודד את הילדים שלנו, הן בתיקוני הכללי ותהילים מידי יום ביומו והן בתפילה מעריב וכן במשך כל השבת, ליל שבת עם קרוב ל-500 ילדים כ"י והן בשבת בבוקר בתפילה עם הרב, ובאבות ובנים מידי שבת עם למעלה ממאה משתתפים קבועים וכן בסעודה שלישית.

הכל נעשה ללא שום גוף שתומך בו והוא לוקח הרבה חובות על עצמו. לכן מחובתינו בערב פורים להרים תרומה נדיבה עבור חברת ילדי הצדיק ולצאת בזה חובת מתנות לאביונים בו ביום בשיא ההידור ואפשר גם לצאת ידי חובת מתנות לאביונים בפורים כשנותנים מראש לפני הפורים ולזכות לברכת רבינו הקדוש "בעבורי עוד אף אחד לא הפסיד" וכן את הבטחת מורינו הרב שליט"א: "שכמה שיתנו יותר יקבלו יותר".

התורם 500 ₪ ומעלה יזכירו אותו הילדים לישועה

ואין ישועה ודבר שאי אפשר לזכות אליו על ידי תפילה ובפרט בזכות תפילותיהם של תינוקות של בית רבן על מורינו הרב שליט"א ורבים רבים כבר נושעו וזכו לניסים ונפלאות למעלה מדרך הטבע.

מכיון	המשגיה	היקר	ר' נפתלי	ביק	שליט"א	לוקח	על	עצמו	חובות
מכיון	החברה	מכספו	ל נפתלי	בזה	מתנות	לאביונים	בהידור	רב בו	ביום
עבור	החברה	מכספו	אשר לקיים	בזה	מתנות	לאביונים	בהידור	רב בו	ביום

ועל זה באתי על החתום נחמן כהן

אשר לאו

נחמן כהן
ר"ד' 58'55

אשר לאו
מנהל שאלות
עזריהו סוכות
למנוח תען ויכח

ה' אלפים תשפ"ה

צדיק הדור מכריז מלחמת מצוה בסטרא אחרא על כל שלוחותיה וגרורותיה, כשהוא מלכד סביבו את 'ילדי הצדיק' הטהורים, המתאספים יום יום לתפילות נרגשות וללימוד הלכה, כדי להכריע את המערכה בעז"ה

ג' אלפים ת"ד

מרדכי הצדיק מקבץ סביבו את ילדי ישראל ויוצא למלחמה רוחנית כנגד הגזירה האיומה 'להשמיד להרוג ולאבד' בסופו של דבר קומץ שעורים קטן שלהם ניצח את עשרת אלפים הכיכר של מבקשי רעתנו

הקומונדו של הצדיק

הניצחון או מו מו כבר כאן... אשרי מי שיזכה להיות שותף בזה!

בשותפות של

318

לחודש

תזכו ל'פרנס השבת', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

בשותפות של

148

לחודש

תזכו ל'פרנס יום', בו התפילות יוקדשו עבורכם ועבור יקיריכם

חמש אפשרויות לתרום ל'ילדי הצדיק'

אשראי טלפוני ומענה אנושי

חייגו עכשיו: 02.532.532.4

לידי המשגיח

הרב נפתלי ביק ה"ר
052.715.6621

בנדרים פלוס

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת קבע

קוד חוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"